

MRF 2022.232

Planklagenævnets afgørelse af 16. august 2022, j.nr. 21/04765 og 21/13836

Motocrossbane, der siden slutningen af 1960'erne havde ligget i en tidligere grusgrav, anset for lovligt eksisterende efter planloven. Opførelse af to ny støjhegn langs banen ca. 500 m fra nærmeste nabo var af underordnet betydning, hvorfor naboorientering forud for landzonetilladelse ikke var påkrævet. Lokal beboerforening klageberettiget.

Siden omkring slutningen af 1960'erne havde en motorbane været beliggende i en tidligere grusgrav i Aalborg Kommune. Frem til midten af 1980'erne bestod anlægget af en speedwaybane, som efterfølgende blev erstattet af en motocrossbane (Dall Motocrossbane). Baneanlægget er beliggende i landzone i et område, der i kommuneplan 2021 er udpeget som planlagt sportsanlæg i form af bl.a. motorbane. I 1984 havde Nordjyllands Amt givet midlertidig landzonetilladelse til opførelse af et klubhus til banen, indtil den overordnede planlægning i området var gennemført. Der blev imidlertid aldrig vedtaget en lokalplan for området. I 1996 blev motocrossbanen miljøgodkendt, og Nordjyllands Amt gav landzonetilladelse til etablering af en carport og en vaskeplads. I 2020 ansøgte Aalborg Motorklub om miljøgodkendelse til at udvide banens driftstid fra to til tre dage om ugen, uden at der skete fysiske ændringer i baneanlægget. I forbindelse med udvidelsen ønskede Aalborg Motorklub at opføre to støjhegn langs banesporet med en længde på ca. 50 og 100 meter og med en højde på 1,5 meter. Aalborg Kommune meddelte i marts 2021 landzonetilladelse til opførelse af de to støjhegn uden forudgående naboorientering. I afgørelsen anførte kommunen, at der var tale om en eksisterende lovlig motocrossbane. En lokal beboerforening påklagede landzonetilladelse og gjorde navnlig gældende, at der burde have været gennemført naboorientering, og at den eksisterende motocrossbane ikke var lovlig, idet der ikke var meddelt landzonetilladelse eller udarbejdet en lokalplan for banen. Under klagesagen oplyste kommunen, at det var kommunens vurdering, at banen var lovligt bestående, og at kommunen havde fortabt sin håndhævelsesadgang, da banen

havde eksisteret siden 1952-54. Planklagenævnet (formanden) bemærkede, at nævnet forstod kommunens bemærkninger som en indirekte afgørelse om, at motocrossbanen er lovligt bestående, hvilket nævnet kunne efterprøve. Nævnet bemærkede, at by- og landzonenloven trådte i kraft 1. januar 1970, og at forhold etableret forud herfor måtte anses for lovligt bestående efter den nuværende planlov. Ud fra sagens oplysninger lagde nævnet til grund, at der blev etableret en form for motorbane på ejendommen senest i perioden 1967-70. Nævnet fandt dog under alle omstændigheder, at kommunen havde fortabt retten til at kræve motocrossbanen lovliggjort, idet kommunen i hvert fald siden 1996 havde været vidende om banens eksisterens i forbindelse med miljøgodkendelsen af selve banen og landzonetilladelsen til opførelse af carport og vaskehal i forbindelse med banen. Kommunen havde endvidere fra i hvert fald 1984 været vidende om anvendelsen af ejendommen som motorbane (speedwaybane). Planklagenævnet stadfæstede derfor kommunens indirekte afgørelse om, at motocrossbanen var lovligt bestående. For så vidt angik spørgsmålet om naboorientering forud for landzonetilladelsen til de to støjhegn fandt nævnet ikke grundlag for at tilsidesætte kommunens vurdering af, at det ansøgte var af underordnet betydning for naboerne og derfor ikke krævede naboorientering, jf. planlovens § 35, stk. 5. Nævnet lagde vægt på, at støjhegnene ville ligge i en afstand af mere end 500 meter til nærmeste nabo, ikke ville være synlige for naboer og ville forbedre støjforholdene i området samt hjælpe med sikringen i forbindelse med anvendelse af banen. Planklagenævnet stadfæstede derfor også landzonetilladelsen til de to støjhegn.

Kommentar: Afgørelsen giver anledning til to bemærkninger. Den første angår spørgsmålet om klageberettigelse. Kommunens afgørelse om landzonetilladelse og indirekte afgørelse om, at motocrossbanen var lovligt bestående, blev påklaget af en lokal beboerforening. Foreningen opfyldte efter det oplyste ikke kriterierne i planlovens § 59, stk. 2, og en selvstændig klageret må således forudsætte, at foreningen havde en retlig interesse i sagens udfald, jf. § 59, stk. 1. Dette kan sammenholdes med,

*at nævnet i relation til planlovens § 35, stk. 5, lagde vægt på, at der var mere end 500 m fra støjhegnene langs banen til nærmeste nabo. I lyset heraf må det undre, at Planklagenævnet ikke i afgørelsen tog stilling til spørgsmålet om foreningens klageret. Den anden bemærkning vedrører afgørelsesbegrebet. Af sagens oplysninger fremgår, at kommunen alene havde truffet afgørelse om at give landzonetilladelse til opførelse af de to støjhegn langs motocrossbanen, idet kommunen i denne afgørelse og under klagesagen for nævnet oplyste, at det var kommunens vurdering, at banen var lovligt bestående. I sin afgørelse anfører nævnet, at nævnet "forstår dette som en indirekte afgørelse om, at motocrossbanen er lovligt bestående", som nævnet kunne efterprøve. Dette kan ikke tiltrædes. Spørgsmålet om, hvorvidt motocrossbanen var lovligt bestående, er ikke præjudicielt i forhold til kommunens landzonetilladelse til de to støjhegn langs banen, og der kan derfor ikke blive tale om en indirekte afgørelse i den betydning og kontekst, som Planklagenævnet normalt anvender begrebet indirekte afgørelse. Forholdet i sagen var derimod, at kommunen havde tilkendegivet, at kommunen anså banen for lovligt eksisterende, uden at denne tilkendegivelse var kommet til udtryk i en afgørelse i forvaltningslovens forstand. Såfremt naboerne måtte ønske at få prøvet spørgsmålet, om motocrossbanen var lovligt bestående, kunne naboerne have anmodet kommunen om at udstede lovliggørelsespåbud efter planlovens § 51. Kommunens afvisning af at indlede en sag om et sådant påbud ville herefter kunne påklages til Planklagenævnet, jf. i denne retning FOB 2020-37. Se også **MRF 2022.53 Pkn** om Planklagenævnets praksis, hvorefter en kommunes tilkendegivelse af, at et forhold er i strid eller i overensstemmelse med en lokalplan, kan påklages til nævnet.*

Afgørelse i klagesager om Aalborg Kommunes landzonetilladelse til støjhegn langs banespor på motocrossbane og afgørelse om, at motocrossbane på [A1], Svenstrup, er lovligt bestående

21/04765, 21/13836

Aalborg Kommune gav den 24. marts 2021 landzonetilladelse til opførelse af to støjhegn langs banespor på motocrossbane på ejendommen [A1], 9300 Svenstrup J.

Aalborg Kommune traf samtidig indirekte afgørelse om, at motocrossbanen er lovligt bestående.

En lokal beboerforening har klaget over afgørelserne.

I denne afgørelse har Planklagenævnet behandlet følgende spørgsmål:

- Om motocrossbanen er lovligt bestående, jf. planlovens § 35, stk. 1.
- Om der kan gives landzonetilladelse til støjhegnene, jf. planlovens § 35, stk. 1.

Planklagenævnet stadfæster afgørelserne. Det betyder, at kommunens afgørelser gælder.

1. Sagens oplysninger

1.1 Ejendommen og kommuneplanen for området

Klagesagerne vedrører opførelse af to støjhegn med en længde på henholdsvis ca. 50 m og 100 m og med en højde på 1,5 m langs banespor på en motocrossbane, samt lovligheden af selve motocrossbanen. Støjhegnene skal opbygges af stolper i galvaniseret jern og sider i

vandfaste støbeplader.

Den berørte ejendom ligger i landzone og er ejet af Aalborg Kommune. Ejendommens placering fremgår af bilag 1 med billedmateriale sidst i denne afgørelse.

Ejendommen ligger i et område, der er udpeget som planlagt sportsanlæg i form af motorbane, støjbelastet areal, skovrejsningsområde, og med potentielle naturbeskyttelsesinteresser og økologisk forbindelser, samt et område med oversvømmelser i kommuneplan 2021 for Aalborg Kommune. Ejendommen er omfattet af kommuneplanramme nr. 7.9.R2, som udlægger området til rekreativt område.

Det fremgår af kommuneplanramme 7.9.R2 om formålet for området:

"Det er målet at sikre et areal til fritidsformål, der på grund af støj stiller særlige afstandskrav. Der lægges også vægt på at beskytte grundvandet mod forurening."

Det fremgår ligeledes om områdets specifikke anvendelse til støjende fritidsanlæg:

"Den tidligere råstofgrav ved Dall Hede er velegnet til støjende fritidsformål som skydebane, motorcrossbane o.l."

Ejendommen er omfattet af en fredning på ejendommens vestlige side i skel som vedrører Furdal Gravhøje, Dall Gravhøje.[1] Disse gravhøje er ligeledes omfattet af en fortidsmindebeskyttelseslinje.

Ejendommen ligger inden for en skovbyggelinje.

1.2 Forløb før afgørelsen

Det fremgår af sagernes dokumenter, at forskellige myndigheder i perioden fra 1969-2021 har behandlet en række sager på ejendommen uden påtale af motocrossbanens lovlighed efter planloven (tidligere By- og landzoneloven). Det fremgår ligeledes, at der har været forsøgt gennemført lokalplaner for området, men ingen blev vedtaget og gennemført.

Den 25. maj 1954 vedtog Fredningsnævnet fredning nr. 01722.05 vedrørende Furdal Gravhøje, Dall Gravhøje. Det fremgår af fredningen:

"(...) 3 oldtidshøje, skal stedse henligge i naturtilstand, udyrket og ubeplantet. Der må ikke foretages grusgravning eller anden materialeudvinding i området og ikke opføres bygninger eller skure eller rejses master."

I fredningen bliver der ikke omtalt en eksisterende motorbane.

Den 6. september 1969 deklarerede ejeren af ejendommen i overensstemmelse med Fredningsnævnet bl.a.:

"Grusgravning må inden for 100 m fra den på ridset viste gravhøj 1212.46 ikke komme denne høj nærmere end den på ridset viste gravningsgrænse (...)"

I deklARATIONEN bliver der ikke omtalt en eksisterende motorbane.

Den 15. maj 1984 gav Nordjyllands Amt en midlertidig landzonetilladelse til opførelse af et klubhus til [F1] indtil den overordnede planlægning i området er gennemført, jf. by- og landzonelovens § 9. Det fremgår, at en lokalplan var under udarbejdelse. Der er ikke oplysninger om, at lokalplanen blev vedtaget og gennemført. Af oplysningerne fremgår, at der på dette tidspunkt fortsat var tale om en speedwaybane.

Den 2. februar 1996 blev motocrossbanen miljøgodkendt i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 33. Af godkendelsen fremgår, at motocrossbanen blev etableret omkring 1952-1954 uden godkendelse.

Den 14. oktober 1996 gav Nordjyllands Amt landzonetilladelse til etablering af en carport og en vaskeplads på den eksisterende Dall Motocrossbane, jf. planlovens § 35, stk. 1.

Ud fra luftfotos og skråfotos fra 1954 og 1956 ses, at der har været grusgrav på hele ejendommen. Aalborg Kommune bemærker hertil, at kommunen ikke kan fastslå, om der har været etableret motocrossbane på dette tidspunkt, men kommunen vurderer, at området har været landskabeligt- og arkæologisk forstyrret fra dette tidspunkt.

Ud fra luftfoto af området fra 1967 ses der ikke at være etableret en motocrossbane på ejendommen.

I 1970 fremgår det af luftfoto af området, at der er etableret en oval motorbane. Ud fra sagernes oplysninger blev banen beskrevet som speedwaybane. Der ses ikke at være etableret anden form for bane på dette tidspunkt, og banen udgør en mindre del af ejendommen.

Af oplysninger fra Aalborg Kommunes byggesagsarkiv fremgår, at motocrossbanen var etableret i 1982, og at speedwaybanen blev fjernet i midten af 1980'erne.

1.3 Afgørelserne, der er klaget over

Landzonetilladelse til støjhegn

Aalborg Kommune gav den 24. marts 2021 landzonetilladelse til opførelse af to støjhegn langs banesporet på motocrossbanen på ejendommen.

Støjhegnene skal være henholdsvis ca. 50 m og 100 m, begge med en højde på 1,5 m og opbygget af stolper af galvaniseret jern og sider i vandfaste støbeplader. Støjhegnene skal opføres i forbindelse med en ny miljøgodkendelse til udvidelse af motocrossbanen.

Kommunen vurderede, at støjhegnene ikke ville have en væsentlig betydning for de planlægningsmæssige interesser. Kommune lagde vægt på, at støjhegnene opføres på en allerede etableret og lovlig motocrossbane, samt at støjhegnene skal medføre en støjdemping for de omkringliggende naboer og rekreative områder. Kommunen vurderede endvidere, at det ansøgte ikke ville medføre nogen væsentlig forringelse af natur-, miljø- eller landskabelige værdier.

Kommunen oplyser, at der ikke er foretaget naboorientering, da kommunen vurderede, at det ansøgte var af underordnet betydning for naboerne.

Lovligheden af motocrossbanen

I landzonetilladelsen af 24. marts 2021 lægger kommunen vægt på, at støjhegnene etableres på en eksisterende lovlig motocrossbane.

Kommunen oplyser den 1. december 2021 i bemærkninger til den indgivne klage, at kommunen fortsat vurderer motocrossbanen som lovligt bestående, og at kommunen ikke har håndhævelsesadgang. Kommunen lægger vægt på, at [F1] har udtalt, at motocrossbanen har eksisteret siden 1952-1954. Kommunen vurderer, at området har været landskabeligt- og arkæologisk forstyrret siden da, og at aktiviteten i dag ikke har en større påvirkning på området, end da der var grusgravning.

Planklagenævnet forstår dette som en indirekte afgørelse om, at motocrossbanen er lovligt bestående.

Kommunen bemærker endvidere, at ved overførelsen af administrationen af planlovens landzonebestemmelser i 2002, har kommunen ikke haft anledning til at antage, at der var tale om ulovlige forhold på ejendommen efter planlovens § 35, stk. 1. Kommunen medgiver, at banen har ændret udformning i løbet af årene, men holdes inden for det samme område.

I forhold til klagepunktet om lokalplanligt bemærker kommunen, at det ikke giver mening at udarbejde en lokalplan for en lovligt eksisterende motorsportsbane.

1.4 Klagerne og bemærkningerne hertil

Planklagenævnet har under sagernes behandling modtaget de dokumenter vedrørende sagernes indhold, der fremgår af Bilag 2 sidst i denne afgørelse.

Planklagenævnet modtog klagerne fra kommunen den 21. april 2021 og den 9. december 2021.

Der er også klaget over kommunens afgørelser om tillæg til eksisterende godkendelse af [F1]s motocrossbane, dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 18 til opførelse af støjhegnene, og at den eksisterende motocrossbane er lovligt bestående inden for fortidsmindebeskyttelseslinjen.

Sagerne behandles af Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

2. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse

2.1 Planklagenævnets kompetence og prøvelse

2.1.1. Planklagenævnets kompetence

Planklagenævnet kan tage stilling til en kommunes afgørelse efter planlovens § 35, stk. 1 (landzone), jf. lovens § 58, stk. 1, nr. 1.[2]

Planklagenævnet kan desuden tage stilling til retlige spørgsmål i forbindelse med en kommunes øvrige afgørelser efter planloven, jf. lovens § 58, stk. 1, nr. 3. Det er et retligt spørgsmål, om motocrossbanen er lovligt bestående.

2.1.2. Planklagenævnets prøvelse

Planklagenævnet har foretaget en prøvelse i forhold til alle klagepunkter i sagen. De bemærkninger, der er modtaget i klagesagen, er alene kort gengivet i afgørelsen, men de er indgået i sagsbehandlingen i deres helhed.

2.2 Undtagelse fra kravet om landzonetilladelse

I landzone må der ikke uden tilladelse fra kommunen foretages udstykning, opføres ny bebyggelse eller ske ændring i anvendelsen af bestående bebyggelse og ubebyggede arealer, jf. planlovens § 35, stk. 1.

Der gælder efter loven en række undtagelser fra kravet om landzonetilladelse, jf. planlovens § 5 u og §§ 36-38. Hvis forholdet ikke kræver landzonetilladelse, vil det være umiddelbart tilladt efter landzonereglerne.

Ingen af undtagelserne finder anvendelse i den konkrete sag, hvorfor det ansøgte kræver landzonetilladelse.

2.3 Om naboorientering

2.3.1. Klagen

Det fremgår af klagerne, at kommunen burde have gennemført nabohøring i forbindelse med landzonetilladelsen til støjhegnene, da klageren mener støjhegnene bliver placeret forkert.

2.3.2. Generelt om naboorientering

Der kan først meddeles landzonetilladelse, når der er forløbet 2 uger efter, at kommunen har givet skriftlig orientering om ansøgningen til naboerne til den ejendom, som ansøgningen drejer sig om, jf. planlovens § 35, stk. 4. Formålet med bestemmelsen er at give naboer mulighed for at komme med bemærkninger til ansøgningen, inden kommunen træffer afgørelse.

Der er ikke krav om naboorientering efter § 35, stk. 4, hvis det ansøgte efter kommunalbestyrelsens skøn er af underordnet betydning for naboerne, jf. § 35, stk. 5. Nævnet tilsidesætter kun dette skøn, hvis det er åbenbart urimeligt.

Planlovens § 35, stk. 4, omfatter ejere og brugere af ejendomme, der grænser op til (har fælles skel med) ansøgers ejendom. Efter omstændighederne kan genboer også være omfattet.

2.3.3. Planklagenævnets vurdering

Planklagenævnet finder, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte kommunens skønsmæssige vurdering af, at det ansøgte var af underordnet betydning for klageren, jf. planlovens § 35, stk. 5.

Nævnet lægger herved vægt på, at kommunen har vurderet, at støjhegnene vil ligge i en afstand af mere end 500 m til nærmeste nabo, samt at de ikke vil være synlige for naboer. Derudover lægger kommunen vægt på, at støjhegnene skal forbedre støjforholdene i området, samt hjælpe med sikringen i forbindelse med anvendelse af banen.

2.4 Om fortabelse af retten til at kræve lovliggørelse

2.4.1. Klagen

Klageren anfører, at der mangler en lokalplan for området og en landzonetilladelse til motocrossbanen. Klageren anfører, at der er opført bygninger, toiletskur, reklameskilte, viadukt og kontrolhuse uden tilladelse. Klageren lægger vægt på, at det ikke fremgår af fredningerne fra 1969 og 1970, at der er anlagt en motorbane, hvorfor motorbanen antages at være etableret efter 1970.

Klageren anfører endvidere, at den tidligere speedwaybane og den nuværende motocrossbane ikke kan sammenlignes, da der er anlagt flere baner, hop og skråninger, samt at der kører op til 47 motocrossmaskiner ad gangen. Derudover påpeger klageren, at området flyder med affald.

2.4.2. Generelt om fortabelse af retten til at kræve lovliggørelse

Kommunen kan fortabe retten til at kræve lovliggørelse efter en vis tid, hvis ejeren har berettigede forventninger om, at forholdet ikke vil blive krævet lovliggjort.

Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis kommunen er bekendt med et muligt ulovligt forhold, men ikke inden for et rimeligt tidsrum har søgt forholdet lovliggjort (myndighedspassivitet), eller hvis ejeren af andre årsager har haft grund til at indrette sig i tillid til, at byggearbejdet ikke ville blive krævet fjernet af myndighederne (indrettelseshensyn).

En ejer indtræder i tidligere ejeres retsstilling. Det er således uden betydning, om den aktuelle ejer konkret har været uvidende om, at det pågældende forhold var ulovligt.

Indrettelseshensyn

Selvom en kommune ikke har udvist myndighedspassivitet, kan selve det forhold, at et byggearbejde er udført, eller en anvendelse er påbegyndt for meget lang tid siden, medføre en begrænsning i kommunens mulighed for at kræve fysisk eller retlig lovliggørelse, hvis ejeren har haft grund til at indrette sig i tillid til, at byggearbejdet eller anvendelsen ikke ville blive krævet fjernet eller ophørt af myndighederne (indrettelseshensyn).

I vurderingen af, om sådanne berettigede forventninger afskærer kommunen fra at kræve lovliggørelse, indgår en konkret vurdering af bl.a. karakteren af det ulovlige forhold, herunder om der er en væsentlig retshåndhævelsesinteresse i den konkrete sag, og om der har været indsigelser fra beboerne i området. Det indgår også i vurderingen, hvor længe forholdet har bestået og om ejeren vidste eller burde vide, at forholdet ikke var lovligt (eller krævede tilladelse), f.eks. som følge af et tidligere afslag på landzonetilladelse eller en tinglysning på ejendommen. Jo stærkere retshåndhævelsesinteressen er, jo flere år skal der gå, før retten til at kræve lovliggørelse fortabes.

2.4.3. Planklagenævnets vurdering

Planklagenævnet bemærker indledningsvist, at by- og landzoneloven (nu planloven) blev vedtaget 18. juni 1969 og trådte i kraft den 1. januar 1970.[3] Forhold, der er etableret forud for by- og landzonelovens ikrafttræden i 1970, anses for lovligt bestående efter den nuværende planlov.

Ud fra sagens oplysninger, luftfotos og skråfotos lægger Planklagenævnet til grund, at der er etableret en form for motorbane på ejendommen senest i perioden fra 1967 til og med 1970.

Planklagenævnet finder under alle omstændigheder, at kommunen har fortabt retten til at kræve motocrossbanen lovliggjort. Nævnet lægger herved vægt på, at kommunen som minimum siden 1996 har været vidende om motocrossbanens eksistens i forbindelse med miljøgodkendelse af selve banen og landzonetilladelsen til opførelse af carport og vaskehal i forbindelse med motocrossbanen. Der foreligger ikke oplysninger om, at der skulle være klaget over disse tilladelser. Nævnet bemærker hertil, at vurderingen af, hvornår kommunen har været vidende om anvendelsen af ejendommen som motorbane, går tilbage til i hvert fald 1984, hvor der blev givet en midlertidig landzonetilladelse til opførelse af et klubhus til speedwaybanen. I forbindelse med en anvendelsesændringen fra grusgrav ser nævnet i den konkrete situation ikke forskel mellem en ændring til speedwaybane eller motocrossbane.

3. Afsluttende bemærkninger

Planklagenævnet stadfæster Aalborg Kommunes afgørelse af 4. marts 2021 om opførelse af to støjhegn langs banespor på motocrossbane, og kommunens indirekte afgørelse om at motocrossbanen er lovligt bestående på ejendommen [A1], 9300 Svenstrup J.

Planklagenævnet beklager den lange sagsbehandlingstid.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 4, stk. 1, i lov om Planklagenævnet.

Planklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 3, stk. 3, i lov om Planklagenævnet.[4] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. § 3, stk. 4, i lov om Planklagenævnet.

De indbetalte klagegebyrer tilbagebetales ikke. Klagegebyrer tilbagebetales kun, hvis nævnet har afvist at behandle sagen, hvis klagen tilbagekaldes, eller hvis nævnet giver klageren medhold eller i øvrigt ændrer den afgørelse, der er klaget over. Det er ikke tilfældet i denne sag. Planklagenævnets afgørelse vedrørende klagegebyret kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Der henvises til § 3 i gebyrbekendtgørelsen for Planklagenævnet.

[1] Fredningsnævnets afgørelse nr. 01722.05 af 25. maj 1954 vedrørende Furdal Gravhøje, Dall Gravhøje: <https://www2.blst.dk/nfr/01722.05.pdf>.

[2] Bekendtgørelse af lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1157 af 1. juli 2020 med senere ændringer.

[3] Lov nr. 315 af 18. juni 1969 om by- og landzoner.

[4] Lov nr. 1658 af 20. december 2016 om Planklagenævnet.

Sag:

21/04765, 21/13836

Dato:

16. august 2022.

Emner:

Planloven, landzo...

Planklagenævnet (<https://naevneneshus.dk/start-din-klage/planklagenaevnet/>) • Nævnenes Hus • Toldboden 2 • 8800 Viborg • Tlf. nr.: 72 40 56 00 • CVR: 37795526 • Plan@naevneneshus.dk (<mailto:Plan@naevneneshus.dk>)
[Tilgængelighedserklæring](https://www.was.djgst.dk/pkn-naevneneshus-dk) (<https://www.was.djgst.dk/pkn-naevneneshus-dk>)